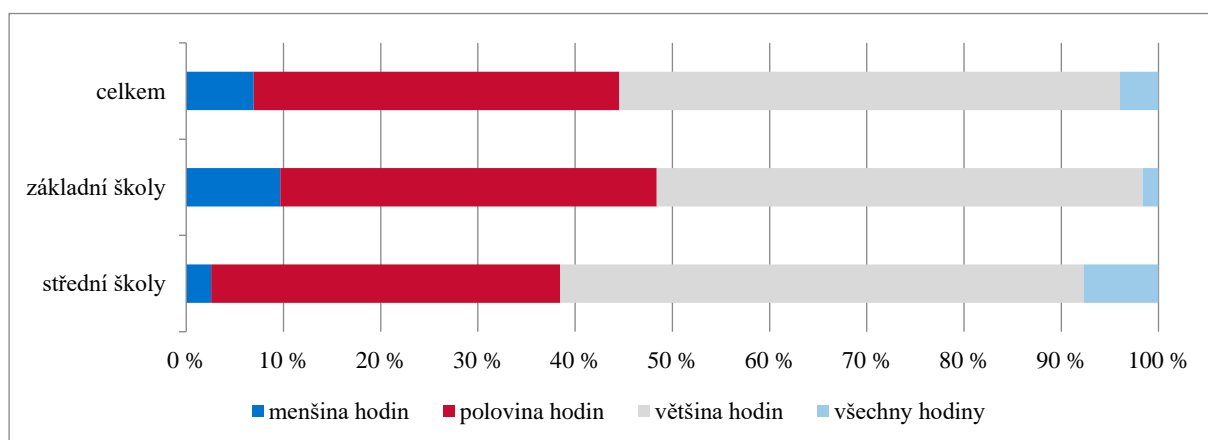

se neukázala být významně spojena ani s výběrovostí školy, ani s vnímáním matematiky jako profilujícího předmětu.

Graf č. 8 Četnost vedení hodin matematiky tradičními metodami výuky (podíl ředitelů škol)

Z konkrétních metod/forem výuky se v „typické hospitované hodině“ vyskytovaly především výklad učitele s výraznou interakcí se žáky a samostatná práce žáků, přičemž poměrně často byly tyto tyto dvě metody doplněny celotřídní diskusí¹⁴ (viz graf č. 9). Naopak nejméně často byly v hodinách zaznamenány méně tradiční metody/formy výuky (např. hra, soutěž, dramatizace), v nižším podílu hospitovaných hodin byly využity také metody kladoucí vyšší důraz na samostatné interakce mezi žáky (např. práce ve dvojicích, skupinová práce žáků). Negativním faktem je, že každá desátá hospitovaná hodina, především na středních školách, byla převážně vedena s využitím výkladu učitele prakticky bez interakce se žáky¹⁵.

¹⁴ Výklad učitele s interakcí se žáky, respektive diskuse učitelů se žáky, byly zároveň nejčastějším způsobem zavádění nových poznatků, které se objevily v 60 % hospitovaných hodin.

¹⁵ Obdobné poznatky přináší také hodnocení odpovědí učitelů a žáků z dotazníku. Navíc se ukazuje velmi omezené využití metody samostatné práce žáků s online materiály, a naopak poměrně časté propojování matematiky s poznatky jiných oborů. Srovnání odpovědí učitelů a žáků zároveň naznačuje jejich odlišné vnímání celotřídní diskuse, kdy žáci méně často hovoří o využití této metody/formy výuky. Jedno z vysvětlení může být spojeno s odlišným vnímáním této činnosti žáky, kteří ji při svém omezeném zapojení mohou spíše vnímat ve smyslu výkladu než ve smyslu diskuse.